

Arrest

nr. 166 258 van 21 april 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 24 december 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 december 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies) en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 december 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlagen 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. SCHOOLMEESTERS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeksters werden op 9 december 2015 aangetroffen in illegaal verblijf door de politie van Leuven.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 10 december 2015 beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlagen 13septies). Verzoeksters werden hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste en de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

Ten aanzien van eerste verzoekster:

“Aan de mevrouw:

naam: D.(...) S.(...)

voornaam: Z.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Brazilië

In voorkomend geval, ALIAS: /.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1 :

- *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- *11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.*

Artikel 27 :

- *Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.*
- *Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.*

Artikel 74/14:

- *artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel die haar betekend is op 19.11.2012.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat haar betekend werd op 19.11.2012

Betrokkene diende een huwelijksdossier met een Belgisch onderdaan. Op 22.04.2014 werd haar huwelijksaanvraag geweigerd door de Burgerlijke Stand van Leuven. Bovendien, geeft haar intentie om te huwen hem niet automatisch recht op een verblijf. We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Brazilië geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden .

Betrokkene kan met haar eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in bezit van het vereist reisdocumenten op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene heeft een bevel om het Grondgebied te Verlaten dat haar betekend werd op 19.11.2012. Deze vorige beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel die haar betekend is op 19.11.2012.

Betrokkene diende een huwelijksdossier met een Belgisch onderdaan. Op 22.04.2014 werd haar huwelijksaanvraag geweigerd door de Burgerlijke Stand van Leuven. Bovendien, geeft haar intentie om te huwen hem niet automatisch recht op een verblijf. We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Brazilië geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van haar arrestatie, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden/om de overname te vragen aan Brazilië. Mocht de overname door Brazilië niet mogelijk zijn, wordt betrokkene weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.

Betrokkene heeft een bevel om het Grondgebied te Verlaten dat haar betekend werd op 19.11.2012. Deze vorige beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd. Het is weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel die haar betekend is op 19.11.2012.

Betrokkene diende een huwelijksdossier met een Belgisch onderdaan. Op 22.04.2014 werd haar huwelijksaanvraag geweigerd door de Burgerlijke Stand van Leuven. Bovendien, geeft haar intentie om te huwen hem niet automatisch recht op een verblijf. We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Brazilië geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat zij de administratieve beslissing die genomen wordt te haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, P.(...) M.(...), attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van

Leuven en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Brugge de betrokkene, D.(...) S.(...). Z.(...). op te sluiten in de lokalen van het centrum te Brugge”

Ten aanzien van tweede verzoekster:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de mevrouw: naam: D.(...) S.(...)

voornaam: M.(...) N.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Brazilië

In voorkomend geval, ALIAS: /

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

Artikel 7, alinea 2:

- *de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;*
08/11/2010 - Agreement between the European Union and the Federative Republic of Brazil on short-stay visa waiver for holders of diplomatie, service or official passports

Artikel 74/14:

- *artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om haar aanwezigheid te melden.

Betrokkene weigert haar verblijfsadres door te geven aan de autoriteiten.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene kan met haar eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in bezit van het vereist reisdocument op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig inreisstempel. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om haar aanwezigheid te melden.

Betrokkene weigert haar verblijfsadres door te geven aan de autoriteiten.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van haar arrestatie, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.”

1.3. Eveneens op 10 december 2015 trof de gemachtigde van de staatssecretaris beslissingen tot afgifte van een inreisverbod (bijlagen 13sexies). Verzoeksters werden hiervan eveneens op 10 december 2015 in kennis gesteld.

Dit vormt de derde en de vierde bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

Ten aanzien van eerste verzoekster:

“INREISVERBOD

Aan de mevrouw:

naam: D.(...) S.(...)

voornaam: Z.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Brazilië

In voorkomend geval, ALIAS: /

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 10.12.2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft een bevel om het Grondgebied te Verlaten dat haar betekend werd op 19.11.2012. Deze vorige beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel die haar betekend is op 19.11.2012.

Het is daarom dat een inreisverbod van 2 jaar wordt opgelegd.

Twee jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

- voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of
- een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene diende een huwelijksdossier met een Belgisch onderdaan. Op 22.04.2014 werd haar huwelijksaanvraag geweigerd door de Burgerlijke Stand van Leuven. Bovendien, geeft haar intentie om te huwen hem niet automatisch recht op een verblijf.

We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Brazilië geen schending van artikel 8 van het EVRM inhoudt.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.”

Ten aanzien van tweede verzoekster:

“INREISVERBOD

Aan mevrouw:

naam: D.(...) S.(...)

voornaam: M.(...) N.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Brazilië

In voorkomend geval, ALIAS: /

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 10/12/2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de Belgische autoriteiten om haar aanwezigheid te melden. Betrokkene weigert haar verblijfsadres door te geven aan de autoriteiten.

Het is daarom dat een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

- voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan en/of
- een vroegere beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.”

1.4. Verzoeksters stelden op 21 december 2015 twee vorderingen in tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werden verworpen in zijn arresten van 24 december 2015 (RvV 24 december 2015, nrs. 159 245 en 159 946)

1.5. Verzoeksters werden op 20 januari 2016 naar Recife gepatriëerd.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeksters werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeksters te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413*).

3.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat een verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.3. Uit informatie die door de verwerende partij ter beschikking werd gesteld, blijkt dat verzoeksters op 20 januari 2016 naar Recife werden gepatriëerd. Als gevolg van de tenuitvoerlegging van de bevelen om het grondgebied te verlaten, getuigen de verzoekende partijen niet meer van het rechtens vereiste actueel belang (*cf. RvS 19 juli 2002, nr. 109.489*).

3.4. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadvrouw geconfronteerd met deze vaststelling. De raadvrouw wijst op het gezinsleven van eerste verzoekster, haar kinderwens, de aanwezigheid van het zika-virus in Latijns-Amerika en het feit dat zij uit een zeer arme regio in Brazilië afkomstig is. Verzoeksters slagen er echter niet in om aan te tonen dat zij omwille van de aangehaalde factoren nog belang zouden hebben bij de vernietiging van de reeds uitgevoerde bevelen om het grondgebied te verlaten, temeer daar uit de bestreden bevelen blijkt dat met de huwelijksintenties van eerste verzoekster wel degelijk rekening werd gehouden.

Het beroep, in zoverre dit gericht is tegen de verwijderingsmaatregelen, thans de eerste en de tweede bestreden beslissing, is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. De door verzoeksters aangevoerde middelen hebben allemaal betrekking op de verwijderingsmaatregelen. Enkel *in fine* van hun verzoekschrift voeren verzoeksters de schending aan van het redelijkheidsbeginsel waarbij zij het volgende stellen betreffende de hen opgelegde inreisverboden:

“Onder verwijzing naar de voorgaande argumentatie dient vastgesteld dat de bestreden beslissingen een schending uitmaken van het redelijkheidsbeginsel.

Immers:

De Dienst Vreemdelingenzaken schendt het redelijkheidsbeginsel daar zij in de bestreden beslissing geen rekening houdt met alle nuttige elementen van het dossier. In het bijzonder het opleggen van een

*inreisverbod gedurende 2 jaar is disproportioneel en kan niet worden verantwoord gelet op de voorliggende gezinssituatie en de betrokken elementen van het dossier.
(...)"*

4.2. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (cf. RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

4.3. Verzoeksters poneren dat de beslissingen om inreisverboden van 2 jaar op te leggen disproportioneel zijn, gelet op de gezinssituatie van verzoeksters. De Raad wijst erop dat in het inreisverbod dat ten aanzien van eerste verzoekster werd genomen, wel degelijk werd gewezen op het feit dat zij *"een huwelijksdossier met een Belgisch onderdaan"* had ingediend, maar dat *"haar huwelijksaanvraag geweigerd (werd) door de Burgerlijke Stand van Leuven"*. Bijkomend wordt gesteld dat *"haar intentie om te huwen (...) niet automatisch recht op een verblijf"* verleent. Verzoeksters tonen geenszins aan dat uit deze 'gezinssituatie' of uit de 'elementen uit het dossier' zou blijken dat een inreisverbod voor de duur van 2 jaar kennelijk onredelijk zou zijn.

Er werd geen schending van het redelijkheidsbeginsel aangetoond.

De middelen, voor zover deze gericht zijn tegen de bestreden inreisverboden, thans de derde en de vierde bestreden beslissing, zijn ongegrond.

5. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is deels onontvankelijk, deels ongegrond. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN